

Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1

Domnule Prim-Procuror,

Subsemnatul Diaconu Gelu-Ștefan, (...), în temeiul art.c.pr.pen. formulez prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva numitului Balaur N. Liviu Constantin, cu adresă cunoscută (la locul de muncă) București, Strada Știrbei Vodă nr. 79-81, sectorul 1, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută și pedepsită de art. 297 alin.1 c.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 c.pen., constând în întocmirea defectuoasă a două rapoarte de constatare (din 19 februarie 2016, respectiv 27 mai 2016) în dosarul penal nr. 7 / P / 2015 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

În fapt, prin rechizitoriul D.N.A. nr. 7 / P / 2015 din 18 iulie 2016 s-a dispus trimiterea în judecată a subsemnatului petent pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, faptă prevăzută și pedepsită de art. 13 indice 2 din Legea nr. 78 / 2000 (modificată și completată) rap. la art. 297 c.pen.

În sarcina mea s-a reținut că ”...în calitate de președinte A.N.A.F., la data de 07.01.2015, respectiv 08.05.2015, a emis contra dispozițiilor legale, circularele nr. 10 / 07.01.2015 și A-PRS1391 / 08.05.2015, prin care se dispunea, fie neîncasarea prin necomunicare / stoparea transmiterii către contribuabili a deciziilor privind regularizarea contribuției de asigurări sociale de sănătate aferentă anului 2012, fie neîntreprinderea măsurilor pentru încasarea contribuțiilor în cazul deciziilor deja comunicate, aceste acțiuni producând un prejudiciu bugetului de stat în cuantum total de 3.860.800 lei,(reprezentând suma deturnată de la bugetul de stat prin întocmirea de către A.P.R.P.E de convenții civile fictive, inclusiv contribuțiile de asigurări de sănătate datorate de angajați și stabilite la suma de 80.997 lei), în scopul creării unui folos patrimonial în beneficiul Asociației Partida Romilor Pro Europa constând în neplata, neurmărirea și neexecutarea taxelor de plată către stat, cunatumul folosului fiind, deci, echivalent cu cel al pagubei produse...”, fapta întrunind, din punctul de vedere al acuzării, elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13 indice 2 din Legea 78 / 2000, rap. la art. 297 c.pen. (pag. 158 din rechizitoriu).

Domnului Prim-Procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1

Pe scurt, s-au reținut în sarcina mea următoarele activități considerate infracționale:

- că am emis două circulare (din 10 ianuarie, respectiv 8 mai 2015) prin care am amânat comunicarea deciziilor privind regularizarea contribuției de asigurări sociale de sănătate, ceea ce a constituit, în opinia procurorului, un ajutor dat inculpatului Păun, întrucât persoanele care fuseseră trecute fictiv de acesta ca fiind membri ai Asociației Partida Romilor "Pro Europa", ar fi fost împiedicate astfel (prin necomunicarea deciziilor) să afle de infracțiunea săvârșită de inc. Păun și să sesizeze parchetul;
- că, prin emiterea celor două circulare, s-ar fi împiedicat încasarea contribuțiilor sociale de către ANAF, ceea ce ar fi determinat, din punctul de vedere al acuzării, un prejudiciu adus bugetului de stat egal cu valoarea sumelor înscrise în convențiile civile fictive, pe lângă CASS-ul aferent !!!

Înainte de a explica, punctual, în ce a constatat activitatea infracțională a numitului Balaur Liviu, înțeleg să fac scurte precizări legate de inexistența faptelor care au fost reținute în sarcina mea cu concursul nemijlocit al "specialistului" DNA reclamat:

- prin emiterea celor două circulare s-au stabilit linii directoare generale, privind suspendarea temporară a operațiunilor de emitere și comunicare a deciziilor de regularizare a CASS aferent anului 2012, până la clarificarea normelor legale aplicabile; suspendarea emiterii și comunicării deciziilor a avut o existență temporară, iar obiectul circularilor nu a vizat (și nici nu putea viza) anularea sau scutirea de la plata obligațiilor fiscale datorate de anumite persoane, astfel de măsuri putând fi dispuse numai prin acte normative cu caracter de lege;
- contextul în care au fost emise aceste circulare este unul special, în care presiunea publică era uriașă, întrucât foarte mulți copiii, pensionari sau persoane care înregistrau venituri infime au primit acasă decizii de regularizare a contribuției la CASS care le depășeau cu mult posibilitățile, și care au fost considerate absurde de toată opinia publică;
- emiterea celor două circulare a fost rodul consultării specialiștilor și a persoanelor cu răspundere din cadrul MFP, ANAF și OPSNAJ, nicidecum o dispoziție discreționară a președintelui acestei instituții;
- "specialistul" Balaur Liviu s-a straduit consecvent și insistent, evident la cererea procurorului anchetator Țuluș Doru, să facă o legătură forțată între emiterea celor două circulare și cazul "Asociației Partida Romilor

Pro Europa”, (cca. 2000 de convenții civile), fără să precizeze că aceste circulare vizau peste 4.000.000 persoane. În condițiile în care nu a existat nici o probă care să confirme vreo înțelegere între președintele ANAF și inculpații care conduceau ”Asociația Partida Romilor Pro Europa”, apare lipsită de sens și chiar absurdă concluzia acuzării, bazată exclusiv pe concluziile celor două rapoarte întocmite de făptuitorul Balaur.

Asadar, din întreaga „construcție” teoretică și din „argumentația” juridică rezultă fără putință de tăgădată că „specialistul” Balaur a dorit să demonstreze faptul că, pentru a se „ascunde” 2000 convenții civile false întocmite în 2012, președintele ANAF a dispus discreționar trei ani mai târziu, în 2015, să se dea două circulare care să vizeze peste 4.000.000 contribuabili persoane fizice și anularea unui CASS aferent în suma totală de mai multe sute de milioane de lei !!!

Astfel, întrucât procurorul anchetator Țuluș nu a avut probe din care să rezulte vinovăția mea (aspect reținut atât de instanțele de judecată cât și de procurorul care a dispus, ulterior, clasarea – astfel cum voi preciza în cursul acestei plângeri), acesta și-a structurat întreaga acuzație, dar și raționamentul juridic, pe cele două rapoarte de constatare întocmite de ”specialistul” DNA – Balaur Liviu la 19 februarie 2016, respectiv la 27 mai 2016.

Apreciez că, prin modul în care au fost întocmite cele două rapoarte, prin faptul că numitul Balaur Liviu nu a ținut cont de normele aplicabile în materie, de probele administrate până la acel moment, dar și că a răspuns la întrebări care nu erau de competența sa, ”specialistul” DNA a săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu.

Voi arăta, în continuare, motivele pentru care nici unul din documentele întocmite în cauză de făptuitor nu respectă normele în vigoare, fiind evidentă – cel puțin în opinia mea – încălcarea flagrantă a atribuțiilor de serviciu de către persoana reclamată:

- a) Raportul de constatare întocmit de ”specialistul” D.N.A. din 19 februarie 2016:

Potrivit ordonanței din 15 februarie 2016 emisă în dosarul nr. 7 / P / 2015 s-a dispus efectuarea unei constatări tehnico-științifice de specialitate, fixându-se următoarele obiective:

1. *Dacă, prin raportare la legislația fiscală existentă în perioada de referință persoanele fizice prestatoare de servicii și lucrări în favoarea beneficiarului Asociația Partida Romilor Pro Europa, în virtutea Contractelor / Convențiilor încheiate potrivit Codului civil, au calitatea de contribuabili de asigurări sociale de sănătate;*

2. În contextul încheierii în mod fictiv de către A.P.R.P.E. de contracte / convenții civile, care este consecința firească a adreselor A.N.A.F. nr. 10 / 07.01.2015 și nr. A-PRS 1391 / 08.0502015 asupra persoanelor fizice ce figurează ca prestatoare de lucrări sau servicii în favoarea beneficiarului A.P.R.P.E. în virtutea contractelor / convențiilor încheiate potrivit Codului civil și care este prejudiciul adus bugetului de stat ca urmare a implementării lor de către autoritățile fiscale din subordine.

În primul rând doresc să precizez că momentul întocmirii acestui raport este unul important, cel puțin cu privire la persoana mea. Astfel, am fost chemat pentru prima oară la sediul DNA la 10 februarie 2016. Procurorul anchetator nu a dorit să mă audieze la aceasta data, ci a stabilit să mă prezint pentru a fi ascultat **în săptămâna 15-19 februarie 2016.**

Asa cum aveam sa constat ulterior cand am avut acces la dosar, s-a renuntat la audierea mea tocmai din lipsa oricarei probe care sa justifice urmarirea penala a persoanei mele. Tocmai de aceea, **exact in aceeasi perioada** s-a dispus și s-a întocmit primul raport de constatare de către ”specialistul” Balaur Liviu, aspect care demonstrează, din start, că ne aflăm în prezența unui abuz din partea acestuia din urmă, întrucât:

- volumul de muncă necesar studierii tuturor documentelor indicate în conținutul raportului este de minim 2-3 săptămâni;
- este imposibilă, chiar și pentru un adevărat specialist, redactarea cu acuratețe a unui material de o astfel de importanță, în condițiile în care se presupune că studiul dosarului s-a realizat în aceeași săptămână cu redactarea raportului!
- întrucât am precizat, în toate modalitățile publice posibile, că sunt nevinovat și că nu există nici o probă împotriva mea și am solicitat DNA să mi se comunice ordonanța prin care s-a dispus începerea urmăririi penale (întrucât vroiam să cunosc care sunt presupusele dovezi ale implicării mele în această cauză), **procurorul l-a determinat pe făptuitorul Balaur să întocmească raportul exact în perioada în care ar fi trebuit să fiu audiat, pentru a preconstitui măcar o probă indirectă în acuzare;**
- alegerea ”specialistului” nu pare deloc întâmplătoare, în condițiile în care acesta a activat ca funcționar vamal la regionala Iași exact în perioada în care eu am deținut funcții de conducere la nivelul autorității vamale, fapt care ma face sa apreciez ca “specialistul” Balaur a achiesat la intentiile si obiectivele procurorului si din ratiuni subiective.

Dincolo de aceste aspecte cu caracter preliminar, care demonstrează – în opinia mea – existența unei intenții infracționale a persoanei reclamate, urmează să aveți în vedere și următoarele:

Orice persoană cu minime cunoștințe fiscale ar fi putut observa că prima problemă pe care ar fi trebuit să o trateze **era în ce măsură cele două circulare erau opozabile categoriei de contribuabili care făcea obiectul dosarului**, care sunt consecințele fiscale cu privire la aceștia, eventualul prejudiciu adus bugetului de stat, dar și cum ar fi putut împiedica aceste circulare plata (de către contribuabilii respectivi) CASS sau sesizarea organelor de urmărire penală, în contextul în care aceste circulare erau opozabile pentru mai mult de 4.000.000 de contribuabili cu venituri modice (majoritatea cu venituri sub 100 lei, la acea dată). Făptuitorul Balaur Liviu nu a verificat nici una dintre aceste chestiuni fundamentale, care l-ar fi dus la o concluzie firească, total opusă de cea pe care a fundamentat-o în cadrul raportului, ci a preferat să își exercite abuziv îndatoririle de serviciu:

- preluând extrase întregi din cadrul legal pe care le-a ”potrivit” în așa fel încât să lase impresia unui studiu elaborat;
- trecând sub tăcere aspecte esențiale ale cauzei, cum ar fi prevederile art. 91 din Codul de Procedură Fiscală privind termenul general de prescriere;
- ascunzând neconcordanțele evidente dintre Codul Fiscal și Legea sănătății, aplicabile la acea dată (de exemplu în materia stabilirii CASS pentru veniturile generate de dobânzile alocațiilor pentru copii aflate în conturi bancare);
- inducând voit confuzia între SUSPENDAREA executării / emiterii / comunicării titlurilor de creanță și ANULAREA unui drept de creanță al statului;
- precizând în termeni categorici, dincolo de orice îndoială, că a luat în calcul / analiza ”*înscrisurile existente la dosarul cauzei*” și ”*cu referire exclusiv la categoria de persoane fizice analizată în dosarul cauzei*”

Și, ca și cum aceasta nu ar fi fost suficient, ”specialistul” plusează ”en fanfare” dând chiar verdicte privind vinovăția suspectilor / inculpaților (!?!):

” ...apreciem că adresele nr. 10 / 07.01.2015 și nr. A PRS 1391 / 08.05.2015 ale ANAF constituie înscrisuri prin care autoritatea fiscală a asigurat Asociației Partida Romilor Pro Europa suportul necesar însușirii integrale și prejudicierii cu 100% (94,5% + 5,5%) a bugetului de stat ca urmare

a încheierii contractelor / convențiilor civile fictive menționate în dispozitivul ordonanței din prezentul dosar penal’.

Mai mult decât atât, pentru a servi ”interesul cauzei”, făptuitorul a constatat că prejudicierea statului s-ar fi făcut cu 100%, fără să indice care este cuantumul acestui presupus prejudiciu!!! Adică în 2015, sustine ”specialistul” Balaur Liviu, cele două circulare ar fi contribuit la producerea unui prejudiciu consumat / înregistrat efectiv cu trei ani înainte, adică în anul 2012!!!

Un alt mare defect al acestei constatări îl reprezintă faptul că ”specialistul” este pus să interpreteze legea, chiar de către procuror, pentru a-i da măcar un element prin care să motiveze (doar formal) trimiterea în judecată a subsemnatului petent. Este evident că un raport de constatare (indiferent de natura ”specialității”) nu poate viza astfel de răspunsuri, ele fiind atributul exclusiv al instanței sau al procurorului. ”Specialistul” Balaur Liviu ar fi trebuit să refuze categoric să răspundă la astfel de întrebări, care exced atribuțiilor și pregătirii sale.

b) Motivul pentru care s-a dispus raportul de constatare din 27 mai 2016 (pe care procurorul anchetator îl indică, din eroare, ca fiind întocmit la 19 mai 2016, dacă nu cumva a fost întocmit, de fapt, chiar în ziua în care a fost dispus...) este simplu, deși s-a solicitat în cadrul ordonanței din 15 februarie 2016 să se precizeze și cuantumul prejudiciului, ”specialistul” nu l-a indicat, ci a spus că el este de 100% (astfel cum am precizat și comentat mai sus), apărând astfel necesitatea formulării unui nou raport, pentru ”a-l ajuta” pe procurorul care se grăbea să dispună măsuri asigurătorii.

La fel ca și în cazul primului raport, concluziile ”specialistului” vizează elemente de drept care ar fi trebuit să fie lămurite de procuror. În cadrul acestui supliment se indică 5 criterii (alese aleatoriu) prin care se ajunge la concluzia că, deși doar 155 de contracte / convenții au fost demonstrate a fi fictive (din declarațiile de martori), există elemente pentru care s-ar putea constata fictivitatea și celorlalte 1863 convenții / contracte (din cele peste 5000 convenții / contracte ale A.P.R.P.E.), deși procurorul nu-i ceruse ”specialistului” său să facă astfel de investigații. Toate criteriile invocate de specialist nu sunt de natură sub nici o formă ca, prin ele însele, să probeze fictivitatea tuturor celor 1863 de convenții.

În fapt, era obligatoriu să fie verificate atât declarațiile tip 205 privind veniturile reținute la sursa depuse de plătitorul de venit A.P.R.P.E. la autoritatea fiscală cât și modalitatea concreta de însușire a sumelor. Trebuie precizat că, din punct de vedere fiscal, atâta vreme cât ar fi fost depuse declarațiile 205 de către A.P.R.P.E., aceste convenții, fictive sau nu, generează obligații fiscale. Astfel, deși ne asigură că ”au fost avute în vedere datele și informațiile (...) din declarațiile de

martor, respectiv baza de date (...) centralizator salarii 2012.xls ”**în fapt numitul Liviu Balaur minte cu nerușinare, trecând sub tăcere date esențiale și falsificând prin constatările din raport realitatea.**

Dacă ar fi analizat cele 141 de declarații de la dosar, așa cum susține explicit la pag.2 din acest al doilea raport, ar fi sesizat cu ușurință următoarele:

- cvasi-totalitatea martorilor audiați, subiecți ai convențiilor civile fictive **erau salariați**, așadar realizau venituri din funcția de bază, adică cu un venit din salarii egal sau peste salariul minim și căroră, în consecință, **circularele incriminate nu le erau opozabile**;
- prima circulară din 07.01.2016 nu putea avea legătură cu acest dosar penal tocmai pentru că fusese emisă anterior oricăror demersuri făcute de APRPE pe lângă ANAF și alte autorități considerate de anchetatori ca fiind nelegale;
- deși CNP-ul este înscris în declarațiile martorilor audiați “specialistul” Balaur se face că nu observă că în cauză **NU avem de-a face cu contribuabili sub 18 ani implinți în 2012 căroră să le fi fost opozabilă prima circulara.**

În stabilirea numărului de convenții civile pretins fictive, necesar cuantificării “prejudiciului” care urma să-mi fie pus în sarcină, același “specialist”, plecând probabil de la “denunțul” unui inculpat aflat în stare de arest, aplică “*un număr de 5 tipare / modele de operare electronică*” care combină “varietatea” rubricilor necompletate ale ...convențiilor civile!!! În materie de administrare fiscală și de stabilire a unui prejudiciu cert această “metodă” a “specialistului” Balaur poate fi brevetată ca fiind o invenție nemăintâlnită pe plan mondial!

Un absolvent al primului an de liceu economic, necunoscător al procedurilor administrării fiscale, ar pune imediat următoarele întrebări, domnului “specialist” Balaur:

a) Cum poți să stabilești atât de categoric că circularele incriminate **emise în anul 2015**, ar fi “**constituit suportul necesar însușirii integrale și prejudicierii cu 100% a bugetului de stat**”, cu sume cheltuite integral cu trei ani înainte, adică încă din 2012?

b) Cum poți să stabilești consecințele unor acte administrative fiscale **fără să verifici dacă acestea (în speța noastră, circularele) sunt opozabile** categoriei de contribuabili analizați?

c) Cum poți trage concluzii categorice de încălcare a legii și cum poți stabili un prejudiciu CERT de peste trei milioane de lei, în baza căruia se instituie măsuri asiguratorii care distrug munca de o viață a unor oameni, pe baza unor “modele / tipare” arbitrare, **fără a face măcar o minima verificare a existenței sau nu a unui raport juridic fiscal** între ANAF, A.P.R.P.E. și / sau contribuabilii persoane fizice, raport care se naște prin depunerea declarației fiscale 205 privind impozitul reținut la sursă aferent fiecărui CNP? Știa domnul Balaur dacă la acea dată plătitorul impozitului depusese declarația fiscală 205?

d) Cum poți stabili consecințele fiscale ale circularelor și existența unui prejudiciu **fără să faci o verificare minim necesară, dacă nu cumva sunt depuse și declarații fiscale 112, de către alți angajatori, cu veniturile din salarii pentru aceleași CNP-uri** / numere de înregistrare fiscală, caz în care circularele nu le mai sunt opozabile, lucru pe care l-am demonstrat foarte ușor în procedura de cameră preliminară în fața ICCJ și la audierea prilejuită de clasarea dosarului restituit la DNA?

e) Cum poți să stabilești un prejudiciu cert aferent unui număr “atât de precis” de 2018 convenții civile pretins fictive doar “*sub beneficiul datelor și informațiilor existente la dosarul cauzei*” și fără a solicita ANAF date precise? **A primit cumva numitul Balaur Liviu, la momentul întocmirii rapoartelor, asigurări de la procuror că în cauză nu va fi aprobată efectuarea nici unei expertize pentru a-i fi “contrazise” cumva constatările, făcute în total dispreț al realității și legalității?** Acest lucru avea să se dovedească ulterior, procurorul Tulus refuzând cererea suspectului Gogancea Mihai de a se efectua o expertiză în cauză!!!

f) Cum poți să treci complet sub tăcere prevederile Legii nr.209 / iulie 2015 privind anularea CASS pentru anumite categorii de persoane fizice și ale Legii 225 / iulie 2015 privind anularea unor obligații fiscale și **care se aflau pe circuitul aprobării la momentul emiterii circularelor incriminate?** De ce nu reții nimic din informațiile aflate la dosarul cauzei, că aceste circulare afectau situația fiscală prin **SUSPENDAREA** obligației de plată a peste 4 milioane de persoane fizice (și

nu a celor 2018 de convenții civile, cărora în fapt nici nu le erau opozabile circularele) până la apariția acestor doua legi?

Dacă ar fi dorit aflarea adevărului și clarificarea obiectivelor stabilite de procurorul Țuluș, “specialistul” Balaur Liviu ar fi trebuit să transmită ANAF toate CNP-urile persoanelor fizice în cauză și ar fi primit orice informații într-un termen extrem de scurt din bazele de date ale ANAF, după cum urmează:

- dacă și când A.P.R.P.E a depus declarația fiscală 205 privind veniturile reținute la sursă (din convențiile civile) și dacă a plătit obligațiile declarate;
- dacă au fost depuse de către alți angajatori declarația 112 cu veniturile din salarii și pensii pentru aceleași persoane;
- câte dintre cele 2018 persoane fizice identificate după “modelul / tiparul Balaur” beneficiari ai veniturilor din convenții civile erau **cu sursa unică de venit**, câtor persoane li s-a transmis până la momentul emiterii circularelor decizia de impunere, câte persoane ar mai fi primit decizii de impunere în lipsa circularelor și câte au intrat sub incidența prevederilor Legilor 209 și 225 din iulie 2015;

De asemenea, s-ar fi putut solicita ANAF să precizeze la câte dintre cele 2018 persoane fizice li s-au emis adeverințe de venit în perioada 2012-2015, moment la care ar fi luat la cunoștință despre existența veniturilor din convenții civile pretins fictive și, astfel, circularele nu ar fi putut să-i influențeze.

*

Țin să precizez că aspectele pe care le-am indicat în prezenta plângere au fost constatate, pe rând, atât de judecătoria Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și de procurorul anchetator de la DNA, care a dispus clasarea cauzei.

Astfel, judecătorul de cameră preliminară a reținut (încheierea din 11 octombrie 2016 pronunțată în dosarul nr. 2663 / 1 / 2016 / a1 al ICCJ) că :

” De asemenea, se constată că unele din obiectivele stabilite de către procuror vizează aspecte ce exced atribuțiilor specialistului DNA.

Astfel, prin ordonanțele din 24.07.2015 și din 20.10.2015 s-au indicat două asemenea obiective.....

În mod evident primul obiectiv vizează chiar aplicarea legii la cazul concret, iar al doilea se referă la identificarea persoanelor care au comis fapte penale, în ambele cazuri, conform art. 3 alin.1 și 4 – exercitarea funcțiilor judiciare, art. 5 –

aflarea adevărului, art. 30 lit. a și b – organele judiciare, art. 55 alin.3- atribuțiile procurorului, art. 56 – competența procurorului, art. 285 c.pr.pen. – obiectul urmăririi penale, fiind vorba de activități date prin lege în atribuția organelor de urmărire penală...”

Chiar dacă soluția inițială de înlăturare a celor două rapoarte de constatare nu a fost menținută de instanța de control judiciar, argumentele judecătorilor de la completul superior al Înaltei Curți au vizat strict elemente de procedură, fără a confirma conținutul tendențios și nelegal al acestora.

După retrimiteră dosarului la DNA și o analiză corectă a întregului material probator, procurorul șef-serviciu a dispus clasarea, în baza art. 16 lit. a (constatând, deci, că fapta nu există!!!), reținând, printre altele, că:

” Nici în ipoteza în care aceste contracte / convenții ar fi reale calculul specialistului nu este corect, pentru că acesta nu a luat în considerare dacă persoanele se încadrau sau nu în categoria celor exceptate de la plata contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, fapt ce ar fi influențat cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate datorat de fiecare în parte. De asemenea, în sarcina inculpaților s-a reținut un prejudiciu constând în valoarea totală a celor 2018 contracte / convenții civile încheiate de APRPE în anul 2012 și considerate fictive, respectiv 3.860.800,75 lei, pe când, în cazul în care aceste documente ar fi fost reale, potențialul prejudiciu ar fi fost de cel mult 80.997 lei reprezentând valoarea contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, ținând cont de observația anterioară cu privire la baza de calcul”.

Trimiterea mea în judecată și instituirea sechestrului s-au bazat, aproape exclusiv, pe cele două acte întocmite de făptuitorul Balaur Liviu, astfel cum rezultă din considerentele hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză:

” Descrierea faptelor în actul de sesizare s-a realizat preponderent prin preluarea conținutului celor patru rapoarte de expertiză tehnico-științifică: au fost preluate concluzii ale specialiștilor care depășesc atribuțiile acestora, concluzii care trebuiau să aparțină organului de urmărire penală; au fost redată pasaje din declarațiile martorilor considerate relevante de specialistul DNA; au fost preluate întocmai concluziile specialiștilor DNA cu privire la existența unor elemente de fapt relevante.” (încheierea din 22 noiembrie 2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la ICCJ în dosarul 2663 / 1 / 2016 / a1);

” În acord cu judecătorul de cameră preliminară, Înalta Curte constată că inserarea în rechizitoriu într-o proporție covârșitoare a conținutului rapoartelor de constatare, fără respectarea obligației de a analiza prin raportare la toate piesele dosarului și în raport de natura acuzației adusă fiecărui inculpat care sunt

elementele constitutive ale infracțiunilor cu privire la care au fost trimiși în judecată, astfel cum s-a statuat, pune practic în imposibilitate instanța de a îndeplini în mod veritabil actul de justiție, atribuindu-se în mod nepermis și funcția de urmărire penală” (încheierea din 3 februarie 2017 a completului ierarhic superior al ICCJ pronunțată în același dosar) .

Chiar și după înlăturarea celor două rapoarte de constatare, procurorul și-a fundamentat răspunsul la solicitările instanței citând tot din acestea (filele 48-49 din ordonanța DNA de completare a rechizitoriului din 31.10.2016), dovadă clară că, fără existența actelor întocmite cu rea-credință de făptuitor, nici măcar nu s-ar fi putut dispune trimiterea în judecată, aspect reținut și de magistrații de la Înalta Curte de Casație și Justiție:

” Pe de altă parte atât rechizitoriul cât și ordonanța de completare a acestuia se bazează pe rapoartele de constatare întocmite de specialiștii DNA, rapoarte ce au fost înlăturate prin încheierea din 11.10.2016” (încheierea din 22 noiembrie 2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la ICCJ în dosarul 2663 / 1 / 2016 / a1).

Insist să subliniez faptul că modul în care au fost întocmite cele două rapoarte nu este o simplă eroare de calcul sau de strategie, acestea încalcă nu doar normele de procedură sau cele fiscale, ci chiar orice bun simț juridic sau fiscal. Consecințele abuzului în serviciu săvârșit de Balaur Liviu au fost foarte grave pentru mine:

- mi-am pierdut funcția de Președinte al ANAF, unde am ajuns după o viață de muncă în sistemul fiscal și de control;
- nu am putut dispune de bunurile mele și nici de lichidități pentru o mare perioadă de timp (până la ridicarea sechestrului asigurator de către instanța supremă);
- imaginea mea publică a avut puternic de suferit, fiind prezentat ca un infractor sau ca un ”penal” de către cei care nu cunoșteau adevărul din spatele instrumentării acestui dosar.

Referitor la normele încălcate de făptuitor, în exercitarea abuzivă a funcției sale, apreciez că acestea sunt cele prevăzute de art. 43 alin.1 și 45 alin.1 și 3 din Legea 188 / 1999 privind statutul funcționarilor publici coroborate cu art. 11 alin. 1 și 2 din OUG 43 / 2002.

Fată de toate considerentele expuse confirmate de probele pe care le anexez, solicit tragerea la răspundere penală a numitului Balaur Liviu, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu.

*

În susținerea plângerii penale depun, în copie, următoarele înscrisuri:

- proces-verbal din 10.02.2016 pentru stabilirea audierii în perioada 15-19.02.2016;
- rapoartele de constatare din 19 februarie 2016, respectiv 27 mai 2016 întocmite de Balaur Liviu;
- ordonanța de aplicare a măsurilor asigurătorii din 07.07.2016;
- ordonanța din 14.07.2016 de respingere a expertizei;
- rechizitoriul D.N.A. nr. 7 / P / 2015 din 18 iulie 2016;
- ordonanța DNA de completare a rechizitoriului din 31.10.2016;
- încheierea din 11 octombrie 2016 pronunțată de judecătorul din camera preliminară de la ICCJ în dosarul nr. 2663 / 1 / 2016 / ;
- încheierea din 22 noiembrie 2016 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la ICCJ în dosarul 2663 / 1 / 2016;
- încheierea din 3 februarie 2017 a completului ierarhic superior de camera preliminară a ICCJ pronunțată în același dosar;
- ordonanța DNA de clasare din 6 august 2018.

Anexa a fost numerotată și conține un număr de.....file.